

NÉMAJÁTÉK VASÁRNAP DÉLUTÁNRA

SLAVKO ALMAZAN

UNALMAS VERS

Elöttem a kész vers
Jaj istenem cseppet sem érdekes
Nem történik benne semmi
Nem is veszi észre senki
Unalmas vers jó nem lehet
Költő hát elröpítheted
Szálszárnyon magasan lebeg
Átröpüli a hidakat
Által ám mind a házakat
Által a platánsorokat
Emlékműveket szobrokat
Senki észre nem veszi
Végre elfárad a szél
Elfárad az én versem is
Esti járóelő kalapjára száll
Lassan egy öregúr kalapjára száll
Jól van vélem ámde nini
Fején papír helyett
Szürke órjáskígyót tapint meg az öreg

ZÁRT AJTÓ

Kop kop fű ki nem sarjad fal meg nem szólal
Tán mögöttem a szédület
Tán a tengerész a postás szavát nem értettem
Tán a mikrobák idegen planetán reklámozzák emlékezetem
Nyílnia kell de nem nyílik
Ah a kofferkulcsot majd elfelejtem
Csakhogy ez ajtó nem koffer és három percem van még hátra
Három percem három alma három liba
Leég minden leég Néro van odabenn

FELHŐ AJKÁN MADÁRRAL

Ajkán madárral ablakon felhő leng
Ügyetlen szemfényvesztő ki végül bepisil
Régi fortélyával lepne meg
Ma felvidítaná lelkemet
Ki azt állítja feltalálta a tüzet
Mi az mit kínozom megtehet
Hogy eltiltsón gyógyszeremtől
Hej te felhő az ablakom nem dob
Tébolyultként miért vered

ISMÉT ÉJ

Talpadra szénnel a nevét ki finkálta
Ki volt ki hasadat bekormozta
Betyár te kis betyár
Bal zsebemből a napot kiloptad
Mint tejfogát szokás tetőn általdobtad
Jobb zsebemből meg kiloptad a holdat
Pörgeted pörgeted mutatóujjodon
Míg csak kedved tartja

HAJÓTÖRÉS

Merre merre merre
Annyi a homok annyi a fű e szóban
Annyi a madár annyi az ember benne
Nini a Nap
Vízre kacsingat az illetlenje
Szerelmes a hajó a légbe
Ám ezer szerencsénk hogy dallal élünk
Igen igen mi dallal élünk

10 SZÁZALÉK BORRAVALÓ

Mire is vártunk
Vártunk a világbékére
Vártunk Linella versére
Vártunk a niši buszra
Vártunk gyermekpótléokra
Vártunk októberi díjra
Vártunk villanytelepekre
Vártunk vasutak végnapjára

Vártunk nagyobb tanárfizetésre
Vártunk némethoni telefonhívásra
Vártunk narancsos nagy hajókra
Vártunk távoli tavaszra
Vártunk új lakásunkra
Vártunk négy kerékre négy sürgönyre
Vártunk bankpénztárnál sorunkra
Vártunk új lemezre 33 fordulatosra
Kérem mibe kerül mindez?

KALAND

Futó kalandjából a Napnak
A vers szavai fogantak
És éppúgy mint a cirkuszban
Észak és dél közt a dróton
Nappal és éj két önámító táncol táncol
Kettő balra — fehér
Kettő jobbra — fekete
Az időnek gyöngédsége
Gyors folyónak lett szülője
Jobb partjánál folyik lefelé
Bal partjánál folyik felfelé
De a függöny csak nem hullt le
Első felvonás
Ágon alszik egy nulla
Második felvonás
Dobozban alszik egy nulla
A harmadik felvonást még meg sem írták
A színészek magukat halálra kacagják

E VERSEMHEZ NEM TALÁLTAM CÍMET

E tér amfiteátrum pince sikoly
Felmagzik a pitypang benne felröppen a veréb róla
Otthonomul kínálkozik lenne ejtőernyőm
Már egy évezrede már egy évezrede
Hogy itt kinek szabadságban kinek kenyérben a hite
ki csak jajgat
Szót kér mind szót kér mind
Torokba fúródót talpak alá mászót
Messzire vágyódik messzire
Ám senki sem indul éppen senki
A röpködő veréb sem az álomlő bátorság sem
Mert a túloldalról valamit hord a szél valamit hord a szél

HÁROM SZÓ + HÁROM CSIGA = HÁROM CSIGA

Útra kelt három csiga
Egy erdőből három csiga
Minden este fülem mögé mászik három csiga
Mosolyomra simul három csiga három csiga
Mint három hajótörött
Nyakkendőmre tapad három csiga
Mint három drótostót mint három bűnös ember
Ott verseng ott verseng három csiga
Házacsckáját összezúzza összezúzza
Túl korán otthonra lel
Üres kalapomban

APAD-E A TENGER

Ember mit nyújthat még néked e sziget
Nem vágytál álmodozóvá lenni s nem vágytál árnyékká válni
S íme most csontvázad kockára teszed
Hol van a te tapasztalatod váljék hát hajóvá
Sivatagba tévedt gilisztával azonosul hatalmad
Jó ember bukásodról szóló naplósorok ezek
Hólabda az egész mit tűz fölé tartunk
Nesze a nyakkendőm és a tükröm tán jól jönnek majd
Nagy alkonyat érkezett sejttem s a nagy sikolyversenyt
Kell-e írón s papír hogy megírj egy levelet
Ám minden hiába flaskó itt egy sem akad
Én sem adhatok hisz flaskóból nálunk sem lelsz eleget
Nesze a lensém lásd hát
Bal kéz felől azt a nagy szirtet
Kapaszkodj ott fenn van az az út
Jó ember nyugtalanzkodnod fölösleges
Igaz lefelé vezet mégsem kiút az akárcsak a halál sem szökés
Hasznodra válik-e ha mondom itt már nem hallasz több
rossz szót
Ma este ma este mikor a nap vízbe hanyatlik
Tapaszd füled a földre s figyelj hallod-e a tengert a
visszahúzódot

SOHASEM KERGETTEK INDIÁNOK

Mit kezdenék álom nélkül
Mit e kis kagyló nélkül mi csúszik-mászik észak felé
Mit e hisztérikus bika nélkül mi egy kirakatba fut majd belé
Megnyúzott mezítlábas szomjúhozó lennék nélküle
Próbáljátok fel a cipőmet de nehogy fejvel bújjatok belé
Ne mondjátok gyík vagy tán esernyő rejtezik benne
Ez a költőcipő az ábécé nagybetűjét jelentheti

És azt is hogy ki-ki a banánt és a cápákat szereti
De talán a tűzvészeket is kedveli
A költő akár a felhő egyszer a napot másszor a hajót kínálja
Mindezek nélkül az én Hajóm oly közönséges volna
akár a többi

El is lophatnák szét is verhetnék
De nosza ragadjátok ki tenyeremből ezt a Hajót amire
fújdogálok

Vegyétek el alóla amin úszik a vizét
Csak az teheti meg ki ügyesnek született
Meglépetésem el ne csodálkozzatok
Hogy láthassátok félbeszakítom élvezeteitek
Hogy megmutassam mint futkos a körúton az elefánt
Színes esőn a madár mint dalol
Majd a fától és esőtől megtanultok számolni százig és vissza
Mindezek nélkül mindezek nélkül
Csak az ujjlenyomataim maradnának utánam

Vasagyi Mária fordításai